

Epoch Times: Ministerstvo vám náhradu za újmu po očkování nevyplatí, pokud to nebudou „následky srovnatelné s usmrcením“

- CZ24 News | 20. února 2024

ČESKO: Stát v určitém okamžiku zbavil výrobce vakcín odpovědnosti za případné újmy na zdraví způsobené povinným očkováním a občanům sdělil, že odškodnění provede sám. Tedy že újmu uhradí z peněz daňových poplatníků. Systém je však nastaven tak, že na odškodnění zatím nikdo reálně nedosáhl.

Ze 123 podaných žádostí nebylo od roku 2020, kdy vznikl nový zákon o odškodňování, vyhověno ani jednomu poškozenému, sdělila deníku zástupkyně nevládní organizace *Rozalio*, která se dlouhodobě věnuje otázkám systému očkování v České republice. Toto číslo potvrdilo také samotné Ministerstvo zdravotnictví.

Novináři z deníku SeznamZprávy vyzpovídali ředitele právního oddělení Ministerstva zdravotnictví Radka Policara, který prohlásil, že zákon je navržen takovým způsobem, že mají na náhradu újmy nárok „pouze nejtěžší zdravotní poškození, zejména kómatické stavy, závažná poškození mozku či ochrnutí výrazného rozsahu“ a to ještě pouze v případě, že prokáží spojitosti očkování s poškozením zdraví.

Zdá se ale, že odškodnění je takřka nedosažitelné. Alespoň tak to vypadá u lidí, kteří ministerstvo zdravotnictví požádali o „náhradu újmy“ způsobené očkováním. Deník Epoch Times se seznámil s minimálně třemi případy, kdy lidé skončili v dlouhodobé nebo trvalé pracovní neschopnosti, a stát jim žádnou náhradu újmy nevyplatil.



„Čím poškozených bez pomoci státu přibývá, tím se zvyšuje i nedůvěra v očkování a ve funkčnost celého systému zdravotnictví.“

— Martina Suchánková, předsedkyně spolku Rozalio

„Jeden z žadatelů o náhradu, se kterým jsem dlouhodobě v kontaktu, po očkování dočasně zcela ochrnl, přišel o práci, dlouho byl upoután na lůžku, dlouho a nákladně se léčil a po letech se stále potýká se zdravotními problémy,“ uvádí novinář Vojtěch Gavríněv. „Další okamžitě po očkování zkolaboval, dodnes se léčí, ztratil práci, přerušil studium a dodnes se potýká s vážnými zdravotními problémy.“ Ani jeden z nich taktéž nebyl odškodněn.

„Nechci to bagatelizovat, ale byly to případy méně závažné újmy na zdraví,“ říká Policar.

Přičtíme k celé situaci fakt, že celé břemeno dokazování újmy leží na občanovi, který musí úřadům dodat dokonalý popis újmy, znalecký posudek a odůvodnění výše požadované částky.

A když poškozený, který se kvůli zdravotní újmě již nachází v obtížné životní situaci, toto všechno sežene a zaplatí, ve 123 zmiňovaných případech je státem odmítnut s tím, že si může podat žalobu k soudu. Řada lidí se ani nepokusí žádost podat.

Tedy nejen že poškozený nedostane náhradu újmy, ale vznikají mu další značné výdaje, aby o ni mohl vůbec požádat. Společnost, která vakcínu vyrobila a dodala, nenese žádnou odpovědnost a Státní ústav pro kontrolu léčiv také ne.

Z toho plyne výsledná otázka, která by měla znepokojovat zejména zastánce očkování, proč by měl občan postupovat riziko poškození zdraví vakcinací? Proč by mělo být očkování povinné, když kromě něho samotného nikdo jiný riziko nenese?

Klesání důvěry v systém zdravotnictví



JUDr. Radek Policar – vrchní ředitel pro legislativu a právo. (mzcr.cz)

„Poškozené osoby podstoupily očkování v zájmu ochrany veřejného zdraví a skutečnost, že došlo v důsledku tohoto očkování k poškození jejich zdraví, je nešťastná náhoda,“ uvádí spolek Rozalio. „V demokratické společnosti je nepřijatelné, aby byl někdo obětován pro blaho celé společnosti, která se od něj v nouzi odvrátí. Čím poškozených bez pomoci státu přibývá, tím se zvyšuje i nedůvěra v očkování a ve funkčnost celého systému zdravotnictví.“

Drtivá většina žádostí o náhradu újmy od roku 2020 souvisí s očkováním proti onemocnění covid-19. Největší množství podávaných vakcín dodává společnost Pfizer, kterou jsme požádali o komentář.

„Postup Ministerstva zdravotnictví ČR v těchto řízeních je upraven právními předpisy a výrobce vakcín není jejich účastníkem,“ sdělil Epoch Times Tomáš Sazima, tiskový mluvčí společnosti Pfizer Česká republika. „Nepřísluší nám proto postup ministerstva v těchto řízeních jakkoliv hodnotit či komentovat.“



„Postup Ministerstva zdravotnictví ČR v těchto řízeních je upraven právními předpisy a výrobce vakcín není jejich účastníkem.“

– Tomáš Sazima, tiskový mluvčí společnosti Pfizer Česká republika

Na dotazy, jak se společnost Pfizer staví ke skutečnosti, že její výrobky poškodily zdraví lidí v případech, které jsou lékaři hodnocené jako incidence se závažnou újmou na zdraví nebo v případech, které jsou pacienti hodnoceny jako incidence se závažnou újmou na zdraví (bez potvrzení lékaře) tiskový mluvčí odpovídá:

„Naše společnost při uvádění léčivých přípravků na trh, včetně vakcín, postupuje v přísném souladu se všemi příslušnými právními předpisy,“ sdělil deníku tiskový mluvčí Tomáš Sazima. „To zahrnuje i pečlivé sledování signálů o účinnosti a bezpečnosti, vyhodnocování a hlášení všech zaznamenaných podezření na nežádoucí účinky a plnění dalších povinností vyplývajících z právních předpisů. Tyto právní předpisy rovněž stanoví odpovědnost za uvádění léčivých přípravků na trh a za jejich účinky, a to včetně vakcín.“

Jak funguje zákon na pomoc v případě újmy způsobené očkováním

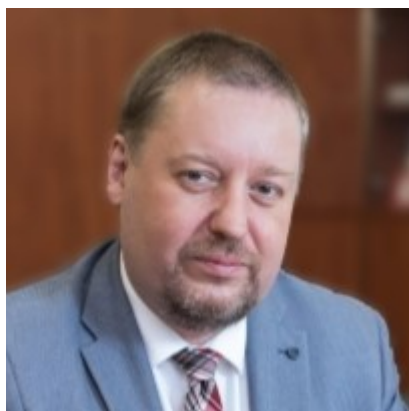


Zdravotnická pracovnice s obličejovou maskou aplikuje vakcínu proti onemocnění covid-19. (Unai82 / Envato)

Do roku 2014 nesl dle Občanského zákoníku odpovědnost za újmu pacienta po vakcinaci lékař, který mu vakcínu aplikoval (nikoliv výrobce vakcín nebo kontrolní orgány), proto měli do té doby lékaři vysoká pojištění pro případ závažných nežádoucích účinků.

V roce 2014 však byla objektivní odpovědnost za finanční náhradu újmy způsobené vakcinací ze zákona vypuštěna a v zákonu se objevila opět až po šesti letech.

V roce 2020 vznikl [zákon č. 116/2020 Sb.](#) o náhradě újmy způsobené povinným očkováním. „Zákon je nastaven tak, že na pomoc nedosáhne prakticky nikdo,“ uvádí spolek Rozalio. „Ze 123 podaných žádostí nebylo od vzniku zákona vyhověno ani jednomu poškozenému.“



„Žádný z případů, které jsme zatím posuzovali, nesplňoval to přísné kritérium. Nechci to bagatelizovat, ale byly to případy méně závažné újmy na zdraví.“

„Existují lidé, kterým vakcína výrazně poškodila fyzické i psychické zdraví. Tato zásadní změna zdravotního stavu u nich vede i ke snížení životní úrovně a sociálního statusu. Pokud je poškozenou osobou dospělý člověk, ztrácí zaměstnání. V případě poškození dítěte je ztrátou zaměstnání ohrožen jeden z rodičů, a to z důvodu péče o dlouhodobě až doživotně nemocné dítě,“ uvádí spolek Rozalio, který shromáždil na [170 příběhů lidí](#), kteří hlásí poškození zdraví po vakcinaci v ČR.

„Poškozenému, resp. jeho rodině, se výrazně snižuje příjem, zatímco náklady vzrůstají – na léčbu, rekonvalescenci, psychologa, nákup kompenzačních pomůcek, případně i úpravy domovních prostor. Občas dochází k rozpadu rodin, což vede k dalšímu poklesu životní úrovně poškozeného, případně pečující osoby. Právě pro ně má fungovat státem garantované odškodnění.“

Případ 17-letého chlapce s akutní postvakcinační myokarditidou s rozvojem srdečního selhávání [popisuje](#) projekt *Iniciativa21*.

Problémová definice „zvlášť závažného ublížení na zdraví“



Lékařský tým přivádí pacienta na pohotovostního oddělení. Ilustrační foto. (Lisa Maree Williams/Getty Images)

Zákon č. 116/2020 Sb., o náhradě újmy způsobené povinným očkováním, obsahuje větu, že odškodněno bude pouze „zvlášť závažné ublížení na zdraví“, které není v legislativně definováno. Co tedy znamená ono „zvlášť závažné ublížení na zdraví“?

Pro tuto definici museli poškození dojít k soudu. V roce 2023 padlo první soudní rozhodnutí ve věci náhrady újmy za poškození očkováním proti onemocnění covid-19, kdy Obvodní soud pro Prahu 2 uvedl, že se „bude se jednat o ta nejtěžší zdravotní poškození, zejména kómatické stavy, závažná poškození mozku či ochrnutí výrazného rozsahu. A aby došlo k zvlášť závažnému ublížení na zdraví, musí být následky takového rozsahu, že budou srovnatelné s usmrcením osoby, která je v tomto případě trvale vyřazena z většiny sfér společenského uplatnění.“

„Žádný z případů, které jsme zatím posuzovali, nesplňoval to přísné kritérium. Nechci to

bagatelizovat, ale byly to případy méně závažné újmy na zdraví,“ citují vrchního ředitele pro legislativu a právo Ministerstva zdravotnictví Radka Policara SeznamZprávy.



„A aby došlo k zvlášť závažnému ublížení na zdraví, musí být následky takového rozsahu, že budou srovnatelné s usmrcením osoby, která je v tomto případě trvale vyřazena z většiny sfér společenského uplatnění.“

– Obvodní soud pro Prahu 2

V dubnu 2022 informovala v [Advokátním deníku](#) advokátka JUDr. Vladana Vališová o případě paní A, které Ministerstvo zdravotnictví odpovědělo, že zvlášť závažné ublížení na zdraví je předpoklad náhrady újmy, který stanovuje zákon č. 569/2020 Sb.

Výklad pojmu „zvlášť závažné ublížení na zdraví“ je dle ministerstva třeba hledat v občanskoprávní judikatuře vyšších soudů, a připojilo poučení:

„Zvlášť závažným ublížením na zdraví ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se rozumí ta nejtěžší zdravotní poškození mající následky srovnatelné svou závažností s usmrcením blízké osoby, popřípadě velmi těžká zranění, která budou primární oběť po delší dobu ohrožovat na životě nebo po delší dobu zatěžovat výrazně nepříznivým zdravotním stavem, což bude mít citelný dopad do osobnostní sféry blízkých osob, a jejich duševní útrapy tak budou do té míry intenzivní, že musí být odškodněny i přesto, že následky zranění nebudou nejtěžší. Za zvlášť závažné ublížení na zdraví nelze bez dalšího považovat každou poruchu na zdraví trvající nejméně šest týdnů.“



MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY

„Zvlášť závažným ublížením na zdraví se rozumí ta nejtěžší zdravotní poškození mající následky srovnatelné svou závažností s usmrcením blízké osoby, popřípadě velmi těžká zranění, která budou primární obětí po delší dobu ohrožovat na životě nebo po delší dobu zatěžovat výrazně nepříznivým zdravotním stavem.“

— Ministerstvo zdravotnictví ČR

„Když na přelomu roku 2019 a 2020 rozhodoval o té věci Parlament, tak vláda navrhovala odškodňovat poměrně dost, ale Sněmovna to tehdy omezila a řekla: ‘Pouze tzv. ztížení společenského uplatnění’, to znamená ty dlouhodobé následky. A Senát potom řekl: ‘Ne, uděláme to jinak.’ A dospěl k tomu závěru, který je dneska v zákoně, tedy jenom to zvlášť závažné ublížení na zdraví. Sněmovna potom hlasovala znovu a odsouhlasila tuhle podobu včetně velmi přísného kritéria,“ vysvětluje vývoj legislativy vrchní ředitel pro legislativu a právo Ministerstva zdravotnictví Radek Polícar.

Původně vládní návrh v důvodové zprávě k zákonu obsahoval popis smyslu zákona „ulehčit cestu k odškodnění těm, kdo se nechají očkovat, a tím zvýšit zájem o očkování“, jenomže potom nastaly zmiňované úpravy senátorů a poslanců, až z toho vzniklo rozhodnutí odškodňovat pouze úplně nejzávažnější újmu na zdraví.

To, že lidé čekají na odpověď ministerstva půl roku nebo i osm měsíců, je podle Polícaru způsobeno extrémním přetížením úřadů, které dostávají velké množství žádostí o odškodnění i v souvislosti s další agendou.

Ze 123 uplatněných nároků na náhradu újmy vyřídilo od roku 2020 Ministerstvo zdravotnictví 104 „s výsledkem nevyhověno“.

AUTOR: Milan Kajínek

[ZDROJ](#)